

KÖSZÖNTŐ

POPRÁDY Géza

Budapest. Országos Széchényi Könyvtár

Kedves Kollégák, kedves Barátaim!

Engedjék meg, hogy bemutatkozzam. Poprády Géza vagyok, az Országos Széchényi Könyvtár főigazgatója. A fővédnök, a rendező és a ma esti házigazda, az Országos Széchényi Könyvtár nevében tisztelettel és szeretettel köszöntöm a IV. Magyar Könyvtáros Világtalálkozó résztvevőit. Köszönöm, hogy elfogadták meghívásunkat, részvételükkel megtiszteltek bennünket, megtisztelték egymást.

A IV. Világtalálkozót a Magyarok Világszövetsége felkérésére kezdtük el rendezni. Nagy örömmel és aggodalommal kezdtünk a szervezéshez. Örömmel, mert az első három találkozó sikere – ha szabad ezt mondanom – azt vetítette előre, hogy érdemes lesz megszervezni ezt a találkozót, és nagy aggodalommal, mert viszonylag későn kaptuk a felhívást, és a Magyarok Világszövetsége a felkérésen kívül egy csekély összegről szóló ígérettel tudta támogatni ezt a rendezvényt, és nem tudtuk, hogy össze tudjuk-e kéregetni a pénzt, ami a rendezvény megszervezéséhez szükséges. Mivel viszont az idő kevés volt, egyszerre kellett meghirdetni, azzal a kockázattal, hogy esetleg később le kell mondani, és egyszerre kezdtük el a pénzt megszerezni. Szerencsére, a megkeresettek jelentős része – úgy látszik – szintén fontosnak tartotta ezt a rendezvényt, mert összejött a szükséges pénz. Itt most kedves kötelességemnek érzem, hogy felsoroljam azokat az intézményeket, akik támogatták, és ily módon lehetővé tették a találkozó megszervezését. Minde- nek előtt a Művelődési és Közoktatási Minisztériumot kell megemlíteni, mert ők járultak hozzá a legnagyobb összeggel a rendezvényhez. További támogatók: a Magyarok Világszövetsége, a Nemzeti Kulturális Alap, a Művészeti és Szabad- művelődési Alapítvány, Budapest Főváros I. kerülete, akinek ma a vendégei va- gyunk – nem a helyet, hanem a finom falatokat és italokat illetően -, az Illyés Közalapítvány, az Állami Vagyonügynökség Rt., a Psion Magyarország Kft. és az IQSoft Rt. Itt meg kell említenem a rendezőszerveket, a Széchényi Könyvtáron kívül a Magyarok Világszövetségét, a Magyar Könyvtárosok Egyesületét, az Egyesület Hajdú-Bihar Megyei Szervezetét és a Könyvtári és Informatikai Kama- rát.

Természetesen a támogatók nem maguktól jöttek, hogy felajánlják a pénzt. Ehhez egy igen nagy szervezőmunkára volt szükség, és bátran állíthatom, hogy ez a rendezvény nem jöhetett volna létre, ha dr. Csapó Edit kolléganő, a Könyvtártu- dományi és Módszertani Központ osztályvezetője nem végez olyan kiváló mun-

kát. Azt hiszem, őt nem kell bemutatni, mert őt mindenki ismeri, de majd hogyha a végén poharunkat emeljük, akkor erre is gondoljunk!

A rendezvényt úgy próbáltuk meg időzíteni, hogy egybe essék, és holnap ott is fog folytatódni, a Magyar Könyvtárosok Egyesülete debreceni Vándorgyűlésével. Azért gondoltuk így, mert akkor több kollégával lesz mód találkozni, részt lehet venni az Egyesület rendezvényein is, a mi rendezvényünkre is többen el fognak jönni, azt hiszem, ez egy szerencsés találkozás.

Talán fölmerülhet a kérdés, hogy miért vállalkozott a magyar nemzeti könyvtár ennek a találkozóknak a megszervezésére, ha olyan sok bizonytalanság volt a lehetőségeket illetően. Ugyanis maga a szervező munka is igen nagy feladatot jelentett, függetlenül attól, hogy a szükséges pénz rendelkezésünkre állt vagy nem. Ezt szerénytelenség nélkül állíthatom, mivel magam nem vettem részt benne. Ez is dr. Csapó Edit feladata és – hadd tegyem hozzá – érdeme volt.

Több oka-magyarázata van, hogy a Széchényi Könyvtár vállalta ezt a feladatot. Engedjék meg, hogy ezek közül hármat kiemeljek.

Először is szerettük volna, hogy a Világszövetség kezdeményezésére létrejött magyar értelmiségi világtalálkozók sorából ne maradjon ki – ne szakadjon meg – a könyvtárosok, könyvtáros értelmiségiek találkozói. Ennyivel tartozunk saját szakmánknak, saját hivatásunknak, hiszen nemcsak Magyarországra jellemző, hogy a könyvtárosok szakmai presztízs, megbecsültség tekintetében nem tartoznak az értelmiségi elithez.

Másodsorban emlitem azt az igen fontos szempontot, hogy ezek a találkozók szakmailag igen hasznosak. A világ különböző országaiból összejött könyvtárosok ismeretekhez, információkhoz, tapasztalatokhoz juthatnak, amire semmilyen más konferencián nem nyílna módjuk. Itt nemcsak, pontosabban: nem elsősorban azokra az ismeretekre és tapasztalatokra gondolok, amelyek bármely más könyvtáros szakmai konferencián hozzáférhetőek. Természetesen ezek is nagyon fontosak és informatívak lehetnek, különösen, ha tekintetbe vesszük a Nyugat- és Kelet-Európa közötti gazdasági különbségeket és az ebből adódó állományfejlesztési, infrastrukturális, technikai lehetőségeket, illetve különbségeket. Itt mindenekelőtt egy sajátos „magyar nemzetközi” konferencia speciális témáira gondolok, mint például a magyar dokumentumok beszerzési, feldolgozási lehetőségei, gyakorlata a világ különböző országaiban, könyvtáraiban. De legyen elég utalni a tanácskozás tematikájára!

A harmadik kedvcsináló ok az, hogy egy ilyen találkozón lehetőség nyílik olyan közvetlen kapcsolatok kialakítására, amelyek nagyon hasznosak lehetnek szakmai szempontból. Itt is természetesen a speciális magyar vonatkozású szakmai kérdésekre gondolok. A szakmain túlmenő „magyar-magyar” kapcsolatok értékét és fontosságát, gondolom, nem kell külön hangsúlyozni. Ezek a kapcsolatok, tapasztalatok hozzásegíthetnek bennünket ahhoz is, hogy jobban el tudjuk helyezni magunkat, könyvtárunkat a világban. Hogy megtanuljuk mit jelent pél-

dául egy svájci könyvtárnak, és mit egy kárpátaljai magyar település könyvtárának – hogy csak egy szélsőséges példát említsek.

És ha már itt tartunk, ne menjünk el szó nélkül most sem az örvendetes tény mellett: ma már természetes, hogy egy budapesti magyar könyvtáros világtalálkózón jelen vannak a nyugati szórvány magyarság képviselői is és a szomszédos országok magyar könyvtárosai is, szemben az első két találkozóval.

Valamit a meghívásokról: El kell mondani, hogy mind anyagilag, mind technikailag korlátozott számban tudtunk meghívni vendégeket. Ez jelentheti azt, hogy vannak olyanok, akiket meg kellett volna hívni, nem tudtuk meghívni őket, azért, mert nem fértek be a keretbe, olyan is előfordulhat, hogy nem is tudtunk mindenkiről. Azoktól, akik nincsenek itt, és el szerettek volna jönni, így a távolból is elnézést kell kérnünk.

Kedves Vendégeink! Szeretném azt hinni, hogy mindenki egy kicsit hazajött. Azok is, akik Magyarországon születtek és külföldre távoztak és most visszajöttek, és azok is, akik külföldön születtek, akár nyugaton, akár a szomszéd országokban, de most ellátogattak az anyaországba, tehát valamilyen módon hazajöttek. Isten hozta Önöket, és azt kívánom, hogy érezzék jól magukat itt az elkövetkezendő napokban, és kellemes emlékekkel térjenek vissza Magyarországról! Erre szeretném poharamat emelni.

Ha szabad kérni, ne igyák még fenéig a poharat, mert fel szeretném kérni néhány üdvözlő mondat erejéig először dr. Kiszely István alpolgármester urat, az I. kerületi Önkormányzat részéről, akik – mint mondtam – a mai estét támogatták és utána dr. Szijártó István urat, a Magyarok Világszövetsége elnökségi tagját.